

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμίαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 25 Αὐγούστου 1883

Ἀριθ 4+140

ΜΑΣΚΑΡΟΛΟΓΑ

Κάνε καλὸ στοῦ διαβόλου τὸ χωριὸ νὰ βρῆς τὸν μπελά σου, καὶ ἂν ἀκόμα πρόκειται νὰ κάνης τὸ στραβὸ ἴσο.

Δὲν εἶναι πολλὴς καιρὸς πού ἔγραφε ἡ Ἐφημερίδα, ὅτι πρέπει γιὰ τὴν ἠθικὴ νὰ διώξη ὁ διευθυντὴς ἀπὸ τὸ θέατρο τῶν Ὀλυμπίων τῆς Μαγδαλινῆς, γιὰτὶ διαφθεῖρουν τὰ χρηστά μας ἦθη, τὸ ἴδιο δὲ πράγμα ἐγράψαμε καὶ μεῖς σὲ πολλὰ φύλλα. Πῆγε λοιπὸν προχτὲς ὁ κύριος διευθυντὴς νὰ βγάλῃ μιὰ τέτοια γαλλίδα Μαγδαλινὴ ἀπὸ τὸ θέατρο, καὶ ἡ κυρία Ἐφημερίς ἐσχίσε τὰ ρούχ' αὐτῆς χτὲς, γιὰτὶ νὰ κάνῃ αὐτὴ τὴν κακοῦθια ὁ διευθυντὴς.

Νὰ σκότωναν τὸν πατέρα μας καὶ τὴ μάνα μας, οἱ ἠθικολόγοι συντάχτες τῆς Ἐφημερίδας καὶ προστάτες τῶν Μαγδαλινῶν, θὰ ἔγραφαν ξηρὰ ξηρὰ μὲ δυὸ λόγια :

«Τὴν δεῖνα ὦρα, ὁ δεῖνας σκότωσε τὴν τάδε».

Γιὰ τὴ γαλλίδα ὁμῶς κάθισαν καὶ ἔγραφαν ἕνα κοτζᾶμ διάφορο ἴσα μὲ κύριον ἀρθρον, σάματις ἔπεσε τὸ ὑπουργεῖο τὸ παράνομο, καὶ λὲν ἀκόμα πῶς θὰ ἐξετάσουν καὶ θὰ γράψουν καὶ ἄλλα.

Καὶ γιὰτὶ παρακαλοῦμε ἡ τόση ὑπερασπισί μινῆς γαλλίδας ἐναντίον τῆς δημοσίας ἠθικῆς; Γιατί; Γιατὶ ἡ κυρία γαλλίς θὰ πῆγε χτὲς στὰ γραφεῖα (πρίτ,) τῆς Ἐφημερίδας καὶ θὰ εἶπε στοῦ πρώτου καλλικαρόπουλου πού βρῆκε κεῖ :

— Ἀντιε, μοσιε, ζε βοὺ ρε μερσὺ, τρε μπιεν, καὶ οὐνα ἀλημπρατσι πᾶμε τόρα περίπατο σεργιάνι μέσα σ' ἕνα οὐνα λοντὸν κλειστός.

Ἔτσι καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὑπερασπιζομε κ' ἐγὼ ὅχι γαλλίδες ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρμένισες.

Δὲν ντρέπεστε, μασκαράδες, διαφθορεῖς τῆς κοινωνίας, πού ἔχετε καὶ μούτρα ἐνώπιον ὄλου τοῦ κόσμου νὰ ὑπερασπίζεστε μὲ τὰ ξερασματόλογά σας τὴν διαφθορά.

Καυμένε Στεφανίδη, τόρα σὲ δικαιολογῶ καὶ λέω πῶς εἶχες δίκαιο ὅταν ἔγραψες στὴν Ἀλήθεια, πῶς οἱ συντάχτες τῆς Ἐφημερίδας, εἶναι τι οὐλάνια.

Τὴν δουλειά σου, κύριε διευθυντή, καὶ μάθε, ὅτι ὅσα ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν ἔγραψε ὁ Παλιάνθρωπος ἐγράφηκαν κατὰ παρακέλευσι τιμιωτάτων γυναικῶν, ἢ ὁποιαῖς σήμερον πρὸς

δειγμὰ τῆς εὐχαρίστησίν τους σοῦστέλνουν ἕνα μπουκετάκι διὰ σουβενίρ, καὶ μὴν ἀκοῦς τὰ μασκαρόλογα τῆς Ἐφημερίδας.

Ἦστερα ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μου ἀγαπῶ τὴ θρησκεία μου, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴ θρησκεία μου τὸν ἑαυτὸ μου.

Φωνάζομε, ὅτι οἱ τοῦρκοὶ μεταβάλαν τῆς ἐκκλησίας μας σὲ τσαμιὰ, καὶ τὸ θεωροῦμε τοῦτο γιὰ ἐξυβρίσι τῆς θρησκείας μας, ἐνῶ ἐκεῖ πού λοτρυνάμε τὸν Θεὸν μας, λατρυνουν πάλι οἱ τοῦρκοὶ τὸν Θεὸν τους, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας :

Δὲ ἰλάχ ἰλ' Ἀλλάχ.

Ἀλλὰ τί θὰ πῆτε ὅταν ἀκούσετε, ὅτι μέσα στοῦ κέντρο τῆς Ἑλλάδος, στὰς κλεινὰς Ἀθήνας, ὅτι ἡ ἐκκλησία κατάντησαν σκατοαποθήκες καὶ σταῦλοι μούλαριῶν καὶ καρροστάσια καὶ κατρουλοκάνατα ;

Δὲν τὸ πιστεύετε αὐτό; Πηγαίνετε νὰ τὸ δῆτε μὲ τὰ μάτια σας. Πηγαίνετε νὰ δῆτε τὴν μισοκρεμασμένη ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα πού εἶναι στὰ Μανιάτικα κεῖ ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὰ παλαιὰ δικαστήρια τοῦ Λεβιδῆ καὶ τότε ἐλάτε νὰ κουβεντιάσωμε.

Μέσα σὲ κείνη τὴν μάντρα τί θέλετε καὶ δὲν εἶναι; Πλένουν καὶ χύνουν τὰ νερά μέσα στὴν ἐκκλησίαν, κατοουροῦν τὰ παιδιὰ καὶ κάνουν καθαλίνες τὰ ζῶα, διότι εἶναι κάρρων ἀποθήκη. Κεῖ μέσα λέει τιναὶ πῶς δὲν κατοικοῦν ἀνθρώποι ἀλλὰ ζῶα, καννίβαλοι, κτήνη.

Ντράπου, Μητροπολίτη καὶ ἀρχία σύνοδος, κρεμνίστε τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰ θεμέλια νὰ μὴ τὴν βλέπουν τὸ ἐλάχιστο τὰ μάτια μας, κρεμνίστε τὴν γιὰ νὰ μὴ βλέπομε τοὺς ἁγίους μας κατοουρουμένους σὰν οὐρητήρια.

Καὶ σὺ διευθυντή, πέρασε, κακόμυτρο καὶ ρίζε κεῖ ἕνα μάτι, νὰ δοῦμε μήπως ἦναι φωλιασμένη κεῖ μέσα σὲ καμμιά τρύπα, ἢ σὲ κανένα καλύδι ἢ εὐγενεστάτην δεσποσύνην καὶ παρθένοσιν χολέρα.

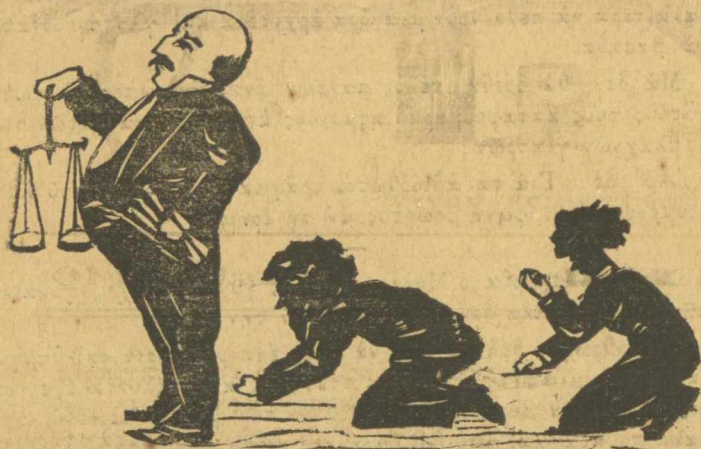
Ἔγιναν λέει κᾶτι καινούργια κρούσματα βλογιάς στὸν Πειραιά.

Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι τίποτα, εἶναι τυποτένιο καὶ ἀνάξιον λόγου καὶ νὰ τὸ γράφῃς τινὰς Ἄν ξαναρχίσῃ ἡ βλογιά καὶ μᾶς θερίσῃ πάλι, τί ἔχει νὰ κάνῃ, τόσο τὸ κελλίτερο, λιγοστεύει ὁ κόσμος καὶ φτεινένη τὸ ψωμί.

των πολιτών, και σ' αυτό άπάνω συμφωνώ και γώ, διότι όταν ένας βοηθός της άστυνομίας ξελαγιάζει της παντρεμένης γυναίκας, ο φρουρός δηλαδή της τιμής να προσβάλη την τιμή εκείνου που βάλθηκε να φυλάξη την τιμή, και όταν ένας βοηθός της άστυνομίας που έβαλθηκε να φυλάξη την άσφάλεια των πολιτών, πάει αυθαίρετα και σπάζει της πόρτες και τους κλέφτει τὰ ρούχα, όταν λέω συμβαίνουν τέτοια πράγματα από τους ανθρώπους της εξουσίας, βασκελοκουκυλόσετε τὸ ρωμαίικο.

Αυταίς ή πράξεις από τὰ όργανα της εξουσίας γινόμενες είναι όχι μόνο της ντροπής να γράφονται αλλά και να λέγονται.

Όρσε λοιπόν μέσ' την εξουσία σας.

Σώσον' έλέεισον, κύριε, καπνοπώλη και καπνοκοφτη Τρικούπη.

Χωρίς πολλά λόγια, μέσα στην έκκλησία της Μεγαλόχαρις Ευαγγελίστρας της Τήνου είναι στημένο τὸ λιμέρι μιανής ληστρικής συμμορίας.

Πολλάκις φοραίς σ' εἶχα ύποσχεθῆ, ότι θα σ' εἶ γράψω για της κλεψιαίς μπαγαποντιαίς και άλλαις κακοήθειαις που συμβαίνουν μέσα σ' αυτή την πανελλήνιο έκκλησία, αλλά μπουδίστικα, έστωντας με τὸ να μη τὰ πιστευα και όσα μου έλεγαν και όσα μ' έχουν γραμμένα. Φέτος όμως έστάλθηκε με παραγγιλιὰ και εξεπίτηδες ένας άνδρας και ένας γυναίκα συγγενής μου, οι όποιοι συν όμου μαζύ και οι δυό έχωσαν τή μύτη τους μέσα σ' όλα και είδαν και άκουσαν και έπιστοποίησαν όλαίς της φοβεραίς καταχρήσεις που γίνονται εκεί, και όλα την κακοήθεια του βασιλεύει.

Έλεγα να μη γράψωμε τίποτα για τὸ ιερό αυτό καθίδρυμα για να μη μάθουν της πομπαις και οι όξω έλληνες και οι επαρχιώτες και άποθαρρυνθοῦν και πάσουν να πηγαίνουν, αλλά τώρα σκέφτηκα, ότι όποιος ξέρει ένα κακό και τὸ σκε-

Η κομπάρσα του θεάτρου του Άρτρου των Νυμφών

πάζει ότι είναι συνόνοχος κι' αυτός, και ότι τὸ κακό όσο δέν τὸ περιορίζει τινὰς τόσο γίνεται χειρότερο.

Περιμένετε λοιπόν μεθούριο να μάθετε τὰ θαύματα των κλεφτών της Ευαγγελίστρας και θαυμάσετε και σεις, και κάνετε τὸ σταυρό σας, και πήτε:

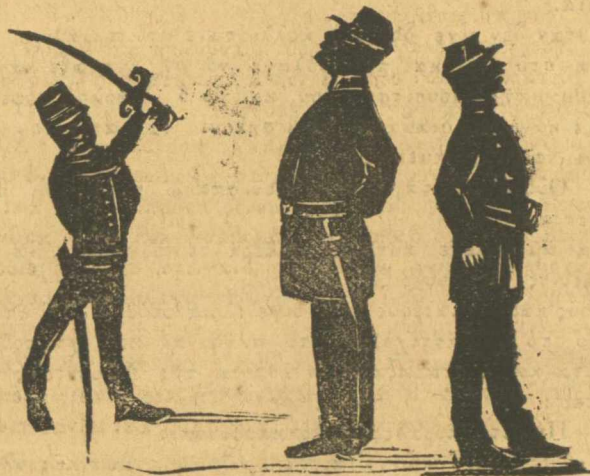
— Μέγα σου ή χάρις Μεγαλόχαρη και θαυμαστά τὰ έργα των κλεφτών σου.

Ναι μὲν λέγουν οι γραφαις, ο δουλεύων εν τῷ ναῶ, εκ του ναού και τραφήσεται, αλλά δέν λέγουν ότι και κλεφτήσεται ο ναός ίνα όπως ο κλέφτης ζήσεται. Και θα σ' εἶ τὰ άποδείξω όλα τὰ πάντα αυτά περι δια γραμμάτων.

Διευθυντής. Κυρία γαλλίς, να βγῆτε έξω από τὸ θέατρο, διότι είστε χοιτήρῃ και πιάνετε πολλή τόπο.

Παρακαλείται ο κύριος Ξωτήριος Π. Πέππας δημοδιδάσκαλος να προσέλθη εις τὸ τυπογραφείον του Παληανθρώπου δι' ύπόθεσιν του.

Μωρέ θά αἰς κοφοκεφαλιάσω, εἰγὼ σ' εἶ λέω στροφή επ' άρεστερά και σεις μου γυρίζετε τους Νικολίδες ο ένας τ' άλλου.